

A Ferences Ifjúsági Tanya 25 éves jubileuma

1993-ban, éppen 25 éve a Gyermekek falun Alapítvány keretében kelt életre a Tanya. Megálmodói nyári táborozásra gondoltak először. A rendszerváltozás utáni időkben ugyanis ugrásszerűen megnőtt a hitoktatásra jelentkezők, a templomba járók száma.

A nyári hittantábor bizonyítottan kiváló műfaja lett a hitben való életszerű növekedésnek. Közel a teremtett világ egyszerűségéhez és szépségéhez, baráti közösségben, osztálytársakkal, ismerősökkel – elkötelezett hívő felnőttek, esetleg papok támogatásával a napi közös imádságok, szentmise megszentelésében. Ezek szervezést jelentő alapok, és ehhez járul az egy téma köré szervezett sok-sok program, ötlet, játék, kirándulás és ez élet egyéb szükséges feltételei: étkezések, pihenés, spontán beszélgetések. Életre szóló élmény: a gyónási alkalom, szentségimádás, prédikációk.

Az évek során tovább gazdagodott a Nagykanizsa határában Erzsébet-telepen kiépült táborhely: erdei iskolai programmal, fogyatékkal élők nyaraltatásával, nagycsaládosok, cserkészek, kirándulók befogadásával. Szinte minden évben jártak itt frankás osztályok, sőt többen maradandó barátságot is kötöttek a Csöndör családdal, és szívesen járnak vissza tovább fejleszteni a Tanyát.

A nyár közepén szentmisével baráti összefogással adtunk hálát a jó Istennek a 25 év minden áldásáért Varga László püspök atya és Fülöp Attila államtitkár, a polgármester úr és jótevőink körében. Egy kis könyv is készült, amelyből két szép visszaemlékezést idézek:

„Lelki és szellemi dolgok tömkelegével bombázott meg a jó Isten, aminek kifejezetten örültem, mivel nagyon gondolkodtam a szerzetesi hivatáson, és a jó Isten jelt adott: ezt a hivatást lehet választanom. Még nem győződtem meg róla, de nagyon fogok figyelni a jelekre... Még nyár elején úgy érzetem, mintha szárny akarna belőlem kinőni, hogy elrepítsen nagyon messzire innen.” (K. János 16 éves, 2013.)

„Ennek a tábornak nem akkor van vége, amikor a vonat befut a Délibe, s mindenki leszáll róla, hanem egy év múlva, amikor mindenki újra felszáll rá. A tábor nem akkor sikeres, ha egy hétig jól szórakoztál, találkoztál Istennel, vagy megtértél és elhatároztál valamit, hanem ha ezeket haza tudod vinni, és a hétköznapokban is megélni. Éppen ezért nem érzem azt, hogy ezt a szöveget most kellene megírnom, mert ebben a táborban nem hét napot kapok, hanem egy egész életet.” (Sz. Dénes 16 éves, 2014.)

Soli Deo Gloria!

P. Tokár János OFM (1975/A)